

Recensent: Trudy Pouw

Gerrit Molenaar, Bert Verhoeff: "Kus me nog eens wakker" Uitgeverij de Brouwerij, Maassluis, 2011. Zie ook: <http://www.uitgeverijdebrouwerij.nl> (Dementie/Alzheimer/PO/1)

Soort boek/Stijl/Ziekte: Kleurrijke en liefdevolle ontmoetingen in woord en beeld, met negen dementerenden, naar aanleiding van een persoonlijke crisis van de schrijver, aan de hand van foto's, gedichten en tenslotte wat korte beschrijvingen.

Over de schrijver: Gerrit Molenaar is een pseudoniem van Gerrino Mulder (1968). Mulder werkte als correspondent van *het Algemeen Dagblad* en het ANP in Australië en als persvoorlichter van NOC*NSF. Voor *Kus me nog eens wakker* zocht hij samen met fotograaf Bert Verhoeff naar de zin van het bestaan.

Bert Verhoeff (1949) is fotojournalist, o.a. bij *de Volkskrant*. In 1984 won hij de Zilveren Camera, in 1988 werd hij Fotojournalist van het Jaar.

Korte beschrijving: In 2009 is Molenaar ongelukkig en hij begrijpt niet waarom. Relaties mislukken, op zijn werk is hij ongeduldig. Zijn depressieve gevoelens doen hem op zoek gaan naar de kern van de mens, bij demente mensen en bij zichzelf. De zoektocht van Molenaar resulteert in *Kus me nog eens wakker*, waarin hij de lezer een kijkje biedt in de levens van negen dementerenden.

"Als uiterlijk vertoon geen rol meer speelt en je niet meer beheerst wordt door je gedachten, als het begrip tijd niet meer bestaat, wat gebeurt er dan met je? Wat blijft er precies van je over als je lichaam afbrokkelt en je brein helemaal in de war is?"

Tijdens een ontmoeting met de angstige mevrouw Sanders weet Molenaar haar gerust te stellen en contact met haar te maken. Naderhand, op weg naar huis, voelt hij zich zowaar even gelukkig.

Als hij onverwacht langskomt bij mevrouw Kok ziet zij hem twee uur lang aan voor haar zoon. Molenaar geniet van hun samenzijn. "Het zijn uren van puur geluk die ik op een bandje opneem en thuis nog vele malen zal afspelen, omdat ik niets liever wil dan dat iemand mij een lieverd noemt, een engel, een mooie jongen. Ik wil niets liever dan er voor iemand zijn die dat fijn vindt en die op het einde van het gesprek aan me vraagt: "Maar lief kind, wie komt er nou voor jou?""

Kus me nog eens wakker toont naast het verdriet en de wanhoop van de betrokkenen, de schoonheid in de ontmoetingen die Molenaar had, in de anderhalf jaar die zijn zoektocht duurde. Het poëtisch resultaat, met zijn foto's van Verhoeff en de gedichten van Molenaar, werkt vervreemdend. Het verhaal houdt een losse vorm, het blijft een zoektocht, geeft geen antwoorden.

Wat viel op: Molenaar voelt angst als hij denkt aan het einde van het project, wanneer hij weer met lege handen zal staan. "De demente hoofdpersonen in dit boek, ze zijn mijn vrienden geworden. Maar ik ben niet hun vriend. Ik ben hooguit een

levenslijn, hun communicatiemedium naar de rest van deze krankzinnige samenleving. Wat zegt dat over mij?”

En zo lijkt Molenaar aan het einde van het project weer terug bij af te zijn. Want hoe hervindt hij de zin in zijn leven?

Citaten:

ik zou zo
graag eens
verhalen
dromen

die goed
aflopen

die niet meteen
ontploffen
als ik
wakker word

Jean Royen

de hik

ik ben met Bert getrouwd
ik vind hem zo leuk omdat hij mijn man is
ik heb hem ontmoet op de kermis
dat was Bert dus
hij stond bij de trekautomaat
ik zei: zal ik eens laten zien hoe het moet?

Bert is mijn mannetje
help, mijn Bert is een schat!
ik blijf van je houden, Bert, tot ik dood ben
dit onderste schrijf ik
het is 9 uur + 10 minuten
ik dank u
ik kan weer dood

Bert is een lieve man
hij heeft de hik

Anneke Boer

Recensies:

“Een zeer bijzonder project. Dat is het minste wat je kunt zeggen van het fraaie fotoboek (...) *kus me nog eens wakker*.” Op: www.medischcontact.artsennet.nl
Zie ook <http://www.uitgeverijdebrouwerij.nl>